

סדר הוידוי המפורש ליום הכיפורים

מחולק חינם לזיכוי הרבים
להצלחת מרת שרה בת סולטנה

על חטא שקטאנו לפניך	
באונס וברצון	על שעבר עבירה באונס, ועל שלא נזהר להנצל בתחבולות, וכן על עבירות שעשה ברצון.
באימוץ הלב	שנמנע מלעזור לחברו בעת צרה, ושלא נתן צדקה בלב שלם, וכן על שהתאכזר.
בבלי דעת	שחטא בשוגג ולא נזהר, ועל שחטא במזיד וע"י זה נכשל בשוגג, ועל שלא למד דינים ולכן חטא
בבטוי שפתיים	על שהקניט חברו בדברים, על עוון נדרים ושבועות [ואע"פ שקיימן] ועל הטחת דברים קשים כלפי מעלה
בגלוי ובנסתר	בגלוי: על שחטא וגרם לחילול ה' ולהחטאת הרבים, ובסתר: שמראה שירא מבני אדם ולא מה'
בגילוי עריות	על שחטא בעריות
בדבור פה	על שחטא בדבורו כגון: הזכרת דברי תורה במקומות המטונפים, קללות, מלבין פני חברו, מורה שלא כהלכה, מחלוקת, מתכבד בקלון חברו, מחזיק ידי עוברי עברה, נטירה, דברי מו"מ בשבת, דברי כעס, מצער חברו, דברים בטלים, שחוק וקלות ראש בביהמ"ד וכ"ש בשעת תפילה ודברי שקר.
בדעת ובמרמה	על שרימה חברו בעסק, שדיבר אחד בפה ואחד בלב, על גניבת דעת, וכן על כל עניני אונאת ממון
בהרהור הלב	על שהתגאה בלבבו, על שהרהר הרהורים רעים, חושד בכשרים, הרהר אחר מדות השי"ת, ת"ח, רבו וכן הרהורים באמונה ובטחון.
בהונאת רע	על אונאת ממון, אונאת דברים, מצער חברו.
בידיו פה	שהתודה ולא חשב לעזוב חטאו.
בועידת זנות	על שהתועדו לדבר עבירה.
בזדון ובשגגה	על שחטא במזיד ובשוגג.
בזלזול הורים ומורים	הורים: על שלא כבדם ולא שמע צווים ומורים: שזלזל ברבו ואפילו אינו גדול ובשאר לומדי תורה ויראי שמים, וכן על שלא קם מפני זקן ומפני ת"ח.
בחזק יד	על שחזק ידי עוברי עברה ועושי שלא כהוגן ועל שלא חזק ידי חברו בעצה ובממון, על שכופה חברו בחזק ידו, וכן שעשה דברים שלא כהוגן בשל חזק ידו.
בחילול ה'	על שחטא חטא שידוע לצבור, או שלא התנהג כראוי עם בני אדם
בטפשות פה	על חטא בדיבור פה בגלל סכלות.
בטומאת שפתים	על שטמא שפתיו בחטאים שבלשונו (כגון: נבול פה, דברים אסורים של תאוה)
ביצר הרע	על שהניח ליצר הרע להתחבר עליו.
ביודעים ובלא יודעים	בין במזיד ובין בשוגג, בין אם חברינו יודעים שהזקנו להם בין אם לא.
ועל כולם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:	
בכפת שוחד	על שלקח או נתן שוחד ובכלל זה שוחד דברים.
בכחש ובכזב	שחייב או הבטיח משהו לחברו ואינו מקיימו, והמדבר שקר וכוזב.
בלשון הרע	שעשה בלשונו רעה לחברו אפילו בדרך שחוק או הפחדה.
בלצון	שמתלוצץ מאדם או מדברי תורה, או ממצוה, וכן העושה קיבוץ אנשים לדברים בטלים.
במשא ומתן	על אונאות שעשה בשעת מו"מ (כגון: שכסה הפגמים שבחפץ), וכן המשתמש במשכון שלא כדין, ושואל שלא מודעת.
במאכל ומשתה	על שנכשל במאכלות אסורות, ועל שלא ברך כדין, ועל ריבוי אכילה.
בנשך ובמרבית	על שהלווה בלי היתר עסקא, ועל שאר איסורי ריבית (ועובר המלווה והלווה והעדים).
בנטיית גרון	על גאווה הניכרת מבחוץ (כגון: ההולך קומה זקופה, מדבר רק על נכבדים וכו').
בשיח שפתותינו	על שיחות בטלות (כגון: איך התעשר פלוני) ובפרט בביהכ"נ ובשעת התפילה.
בשיקור עין	על כל הסתכלויות אסורות.
בעינים רמות	על שהתגאה בליבו וכלפי חוץ עשה עצמו עניו.
בעזות מצח	על שהעז פניו נגד ת"ח, או גדול ממנו ולא דבר אליהם בהכנעה.
ועל כולם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:	
בפריקת עול	על שפרק ממנו עול מצוות (ואפילו מצווה אחת), וכן הפורק עול מצווארו על צווארי חברו.
בפלילות	על דיין שלא נהג ביושר, ועל אדם שלא דן חברו לכף זכות.
בצדיק רע	שרצה לעשות לחברו רעה ואפילו ע"י אחרים, ואפילו לא עלתה בידו.
בצרות עין	שנמנע לעשות טובה לחברו, לא נתן צדקה כראוי, ועינו צרה בשל אחרים.
בקלות ראש	בבית הכנסת, בבית המדרש, וכן בזמן תפילה.
בקשיות עורף	על שהקשה ערפו מלשמוע לדברי המוכיחים, (ואף לאחר שבאו עליו ייסורים).
בריצת רגלים להרע	על שרץ לדבר עבירה אפילו לא עלתה בידו, ועל שרץ להוכיח את חברו בלי לחשוב היטב, ואף שההוכחה הייתה כדין.
ברכילות	מרכל על חברו, ואפילו אמת, וכן המקבל רכילות מחברו, וכן המגלה סוד על חברו.
בשבועת שווא	שנשבע שבועת שקר, או אמת לחינם, וכן המזכיר שם שמים לאיזה דבר.
בשנאת חנם	על שנאט לחברו בליבו.
בתשומת יד	חוב שחייב לחברו, חברו תובעו ואינו משלם לו.
בתימהון לבב	על שחטא בגלל טרדתו או צערו, וכן המפקפק בדברי חכמים ומקל בהם, וכן המסתפק ביסודות הדת, התורה, הנבואה, ההשגחה, שכר ועונש.
ועל כולם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:	
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם:	
עולה	על ביטול מצוות עשה, לאו שאין בו מעשה ולא הניתק לעשה, כגון: אהבת ויראת ה', בל-תשחית, השבת אבדה וכו'.
חטאת	על איסורי כרת בשוגג, כגון: מלאכה אסורה מדאורייתא בשבת לפי שאינו יודע הדין או ששכח ששבת היא.
קרבן עולה ויורד	שנשבע על דבר לעשות או לא לעשות ועבר בשוגג.
אשם ודאי ותלוי	אשם ודאי: מי שהיה בידו ממון חברו שלא כדין וכפר ונשבע לשקר.
אשם תלוי:	מי שעשה בשוגג ספק עבירה, כגון: היו לפני שתי חתיכות וכו'.

סדר הוידוי המפורש ליום הכיפורים

מחולק חינם לזיכוי הרבים
להצלחת מרת שרה בת סולטנה

על חטא שקטאנו לפניך	
באונס וברצון	על שעבר עבירה באונס, ועל שלא נזהר להנצל בתחבולות, וכן על עבירות שעשה ברצון.
באימוץ הלב	שנמנע מלעזור לחברו בעת צרה, ושלא נתן צדקה בלב שלם, וכן על שהתאכזר.
בבלי דעת	שחטא בשוגג ולא נזהר, ועל שחטא במזיד וע"י זה נכשל בשוגג, ועל שלא למד דינים ולכן חטא
בבטוי שפתיים	על שהקניט חברו בדברים, על עוון נדרים ושבועות [ואע"פ שקיימן] ועל הטחת דברים קשים כלפי מעלה
בגלוי ובנסתר	בגלוי: על שחטא וגרם לחילול ה' ולהחטאת הרבים, ובסתר: שמראה שירא מבני אדם ולא מה'
בגילוי עריות	על שחטא בעריות
בדבור פה	על שחטא בדבורו כגון: הזכרת דברי תורה במקומות המטונפים, קללות, מלבין פני חברו, מורה שלא כהלכה, מחלוקת, מתכבד בקלון חברו, מחזיק ידי עוברי עברה, נטירה, דברי מו"מ בשבת, דברי כעס, מצער חברו, דברים בטלים, שחוק וקלות ראש בביהמ"ד וכ"ש בשעת תפילה ודברי שקר.
בדעת ובמרמה	על שרימה חברו בעסק, שדיבר אחד בפה ואחד בלב, על גניבת דעת, וכן על כל עניני אונאת ממון
בהרהור הלב	על שהתגאה בלבבו, על שהרהר הרהורים רעים, חושד בכשרים, הרהר אחר מדות השי"ת, ת"ח, רבו וכן הרהורים באמונה ובטחון.
בהונאת רע	על אונאת ממון, אונאת דברים, מצער חברו.
בידוי פה	שהתודה ולא חשב לעזוב חטאו.
בועידת זנות	על שהתועדו לדבר עבירה.
בזדון ובשגגה	על שחטא במזיד ובשוגג.
בזלזול הורים ומורים	הורים: על שלא כבדם ולא שמע צווים ומורים: שזלזל ברבו ואפילו אינו גדול ובשאר לומדי תורה ויראי שמים, וכן על שלא קם מפני זקן ומפני ת"ח.
בחזק יד	על שחזק ידי עוברי עברה ועושי שלא כהוגן ועל שלא חזק ידי חברו בעצה ובממון, על שכופה חברו בחזק ידו, וכן שעשה דברים שלא כהוגן בשל חזק ידו.
בחילול ה'	על שחטא חטא שידוע לצבור, או שלא התנהג כראוי עם בני אדם
בטפשות פה	על חטא בדיבור פה בגלל סכלות.
בטומאת שפתים	על שטמא שפתיו בחטאים שבלשונו (כגון: נבול פה, דברים אסורים של תאוה)
ביצר הרע	על שהניח ליצר הרע להתחבר עליו.
ביודעים ובלא יודעים	בין במזיד ובין בשוגג, בין אם חברינו יודעים שהזקנו להם בין אם לא.
ועל כולם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:	
בכפת שוחד	על שלקח או נתן שוחד ובכלל זה שוחד דברים.
בכחש ובכזב	שחייב או הבטיח משהו לחברו ואינו מקיימו, והמדבר שקר וכוזב.
בלשון הרע	שעשה בלשונו רעה לחברו אפילו בדרך שחוק או הפחדה.
בלצון	שמתלוצץ מאדם או מדברי תורה, או ממצוה, וכן העושה קיבוץ אנשים לדברים בטלים.
במשא ומתן	על אונאות שעשה בשעת מו"מ (כגון: שכסה הפגמים שבחפץ), וכן המשתמש במשכון שלא כדין, ושואל שלא מודעת.
במאכל ומשתה	על שנכשל במאכלות אסורות, ועל שלא ברך כדין, ועל ריבוי אכילה.
בנשך ובמרבית	על שהלווה בלי היתר עסקא, ועל שאר איסורי ריבית (ועובר המלווה והלווה והעדים).
בנטיית גרון	על גאווה הניכרת מבחוץ (כגון: ההולך קומה זקופה, מדבר רק על נכבדים וכו').
בשיח שפתותינו	על שיחות בטלות (כגון: איך התעשר פלוני) ובפרט בביהכ"נ ובשעת התפילה.
בשיקור עין	על כל הסתכלויות אסורות.
בעינים רמות	על שהתגאה בליבו וכלפי חוץ עשה עצמו עניו.
בעזות מצח	על שהעז פניו נגד ת"ח, או גדול ממנו ולא דבר אליהם בהכנעה.
ועל כולם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:	
בפריקת עול	על שפרק ממנו עול מצוות (ואפילו מצווה אחת), וכן הפורק עול מצווארו על צווארי חברו.
בפלילות	על דיין שלא נהג ביושר, ועל אדם שלא דן חברו לכף זכות.
בצדיק רע	שרצה לעשות לחברו רעה ואפילו ע"י אחרים, ואפילו לא עלתה בידו.
בצרות עין	שנמנע לעשות טובה לחברו, לא נתן צדקה כראוי, ועינו צרה בשל אחרים.
בקלות ראש	בבית הכנסת, בבית המדרש, וכן בזמן תפילה.
בקשיות עורף	על שהקשה ערפו מלשמוע לדברי המוכיחים, (ואף לאחר שבאו עליו ייסורים).
בריצת רגלים להרע	על שרץ לדבר עבירה אפילו לא עלתה בידו, ועל שרץ להוכיח את חברו בלי לחשוב היטב, ואף שההוכחה הייתה כדין.
ברכילות	מרכל על חברו, ואפילו אמת, וכן המקבל רכילות מחברו, וכן המגלה סוד על חברו.
בשבועת שווא	שנשבע שבועת שקר, או אמת לחינם, וכן המזכיר שם שמים לאיזה דבר.
בשנאת חנם	על שנאט לחברו בליבו.
בתשומת יד	חוב שחייב לחברו, חברו תובעו ואינו משלם לו.
בתימהון לבב	על שחטא בגלל טרדתו או צערו, וכן המפקפק בדברי חכמים ומקל בהם, וכן המסתפק ביסודות הדת, התורה, הנבואה, ההשגחה, שכר ועונש.
ועל כולם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:	
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם:	
עולה	על ביטול מצוות עשה, לאו שאין בו מעשה ולא הניתק לעשה, כגון: אהבת ויראת ה', בל-תשחית, השבת אבדה וכו'.
חטאת	על איסורי כרת בשוגג, כגון: מלאכה אסורה מדאורייתא בשבת לפי שאינו יודע הדין או ששכח ששבת היא.
קרבן עולה ויורד	שנשבע על דבר לעשות או לא לעשות ועבר בשוגג.
אשם ודאי ותלוי	אשם ודאי: מי שהיה בידו ממון חברו שלא כדין וכפר ונשבע לשקר.
אשם תלוי:	מי שעשה בשוגג ספק עבירה, כגון: היו לפני שתי חתיכות וכו'.

סדר הוידוי המפורש ליום הכיפורים

מחולק חינוך לזיוני הרבים
להצלחת מרת שרה בת סולטנה

מכת מדרות	על כל איסורים דרבנן.
מלקות ארבעים	על לאו שיש בו מעשה.
מיתה ביד שמים	על שאכל עיסה שלא הורמה חלה, וזר שאכל את החלה.
כרת ועירי	העושה מלאכה ביום-כיפור במזיד, והאוכל ביום-כיפור, וכן האוכל חמץ בפסח
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות ביד	
סקילה	מחלל שבת, מקלל אביו ואמו.
שריפה	הבא על בתו.
הרג	רוצח.
והונק	החובל באביו ואמו.
על מצוות עשה ועל מצוות לא תעשה בין שיש בה קו"ע – כגון תפילין, ובין שאין בה קו"ע – כגון ציצית אם אין לו בגד של ד' כנפות	
אשמו	אשמה מורה על חומר העוון ושאינו לו התנצלות וכן מורה שמהראוי שתהיה הנפש שוממה. אכלתי דברים האסורים: נבלות, טריפות, שקצים ורמשים, ערלה, טבל. אכלתי בלא ברכה לפני ולפניה ולאחריה.
בגדנו	היינו כפויי טובה, בגדנו בה' המטיב עמנו, וכן בגדנו איש באחיו. בטלתי מלימוד תורה. ברכתי ברכה לבטלה, ברכה שאינה צריכה, ברכה בלא כוונה. בטלתי מצוות עשה ולא תעשה. בטלתי קריאת שמע ותפילה בזמנה.
גזלנו	כולל גם דברים קלים כגון: הנהגה מסעודה שאינה מספקת לבעליה, שימוש בחפץ ללא רשות, הצעה לחלוק חברו, מוצא אבדה ואינו מכריז עליה, אי החזרת שלום לאדם המברכו לשלום. גאיתי. גיליתי סוד. גנבתי דעת הבריות.
דברנו דופי	מלשון דו פי (שתי פיות) אחד בפה ואחד בלב, אחד בפניו ואחד שלא בפניו. דברנו דבור של גנאי. דברנו דברים בטלים, רכילות, לשון הרע, שקרים, מרמה, חניפות, ניבול פה. דברי משא ומתן בשבת וביו"ט. דברנו בחזרת הש"ץ, בקדיש, בקריאת התורה ובהפטרות ובברכותיהן.
העוינו	גרמנו לעוות את הישר, כולל גם המחטיא את חברו. הורתי הוראות בטעות והכשלתי רבים, הרהרתי הרהורים רעים. הרהרתיאחר רבותי. הרהרתי בדברי תורה במקומות האסורים. הוצאתי זרע לבטלה. הקשתי עצמי לדעת. הסתכלתי במקום ערווה בנשים להנותמהם. הלבנתי פני חבריברבים. הפרעתי לישון. הנפתי יד להכות את חברי. החזקתי במחלוקת.
והרשענו	עשינו מעשי רשע. אחרים נעשו רשעים על ידינו.
זדנו	חטאנו בכוונה וברצון. היינו אנשי רוע לב. זולתתי בכבוד שבת ויו"ט. זולתתי בכבוד אבי ואמי. זולתתי בכבוד התורה ולומדיה, בחידושי תורה. הזכרנו שם שמים בלא כוונה. זולתתי בסדרי הישיבה.
חמסנו	הלוקח חפץ מחברו בעל כורחו תמורת דמים. חיללתי את ה'. חיללתי שבת ויו"ט. חשדתי בכשרים. חמדתי. חנפתי.
טפלנו שקר	חברנו שקר אל שקר להדקו ולחזקו בחבלי שוא. טעינו ולא הודינו על האמת.
יעצנו רע	משיא עצה שלא לטובת חברו אלא לטובת עצמו, או כדי להבאיש את ריחו בעיני בני אדם. ועברנו בכך על "לפני עיוור לא תיתן מכשול". יחדתי עצמי עם נשים. ירדתי לחיי חברי.
כזבנו	מדבר דברי כזב בין לתועלת ובין שלא לתועלת. מבטיח לחברו או לקב"ה ואינו מקיים. כעסתי.
לצנו	לעגנו לדברים ופעולות שאין להרחיקם. קבענו עצמנו לשיחה בטלה כדרך יושבי קרנות. לבשתי שעטני. למדנו תורה שלא לשמה. לא עמלנו בתורה. לא חזרנו על תלמודנו. לא התנהגנו בדרך הראוי ליראי ה'. לא ציפינו לישועה. לא נטלתי ידיים.
מרדנו	מרינו דברך פרקנו עול, עשינו עבירות להכעיס, כולל מי שאינו מקבל על עצמו להיזהר אפילו מחטא אחד.
נאצנו	הכעסנו את ה'. נשבעתי לשוא ולשקר. נהנתי מהעולם הזה בלא ברכה, נדרתי ולא שלמתי, נקמתי ונטרתי.
סררנו	סר לבבנו מעבודת הבורא. נהגנו כבן סורר ומורה.
עוינו	עברנו עבירות במזיד למלא תאוותינו.
פשענו	עברנו עבירה לתאבון שתקפנו יצרנו. לא נזהרנו בדברים שדרך שבני אדם להיזהר. פגמנו(עצמנו, בריתנו, עינו, אוננו, קדשינו...).
צררנו	פסקתי מדברי תורה ועסקתי בדברי שיחה.
קשינו עורף	היינו צוררים אחד לחברו, ובכלל זה גם הקנטנו את חברנו. עברנו על רצון ה' בפרהסיא. ציערנו אב ואם.
רשענו	לא קבלנו תוכחה, תלינו ייסורים במקרה ולא בהשגחה ה'.
שחתנו	עשינו מעשים שעל ידי זה נקרא רשע, כגון: המרים יד על חברו, גניבה וגזל.
תעבנו	השחתה לדבר ערווה. על שעשינו דבר ערווה, ובכלל זה חיבוק ונישוק, ודיבור ערווה. המשחית ומוציא זרע לבטלה, אפילו על ידי הרהור וכל שכן אם נואף בידו חס ושלוש. השחתה פירושה עבודה זרה, וכולל: הכועס, המתגאה, המעלים עינו מצדקה, המחליף בדיבורו, גם רוח.
תעינו	עשינו מעשי תועבה. אכילת דבר תועבה, והכנסת דברי תועבה לבית. [יתכן גם תיעבנו מצוותיך]
תעתנו	תעינו כצאן, ולא הלכנו בדרך ישרה.
סרנו ממצוותך ולא שווה לנו:	הנחת אותנו ביד בחירתנו ואנחנו תעינו. תעתענו אחרים.
	יש אומרים לא נחשבו המצוות בעיניו. ויש אומרים לא הייתה לנו תועלת מזה.

סדר הוידוי המפורש ליום הכיפורים

מחולק חינוך לזיוני הרבים
להצלחת מרת שרה בת סולטנה

מכת מדרות	על כל איסורים דרבנן.
מלקות ארבעים	על לאו שיש בו מעשה.
מיתה ביד שמים	על שאכל עיסה שלא הורמה חלה, וזר שאכל את החלה.
כרת ועירי	העושה מלאכה ביום-כיפור במזיד, והאוכל ביום-כיפור, וכן האוכל חמץ בפסח
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות ביד	
סקילה	מחלל שבת, מקלל אביו ואמו.
שריפה	הבא על בתו.
הרג	רוצח.
והונק	החובל באביו ואמו.
על מצוות עשה ועל מצוות לא תעשה בין שיש בה קו"ע – כגון תפילין, ובין שאין בה קו"ע – כגון ציצית אם אין לו בגד של ד' כנפות	
אשמו	אשמה מורה על חומר העוון ושאינו לו התנצלות וכן מורה שמהראוי שתהיה הנפש שוממה. אכלתי דברים האסורים: נבלות, טריפות, שקצים ורמשים, ערלה, טבל. אכלתי בלא ברכה לפני ולפניה ולאחריה.
בגדנו	היינו כפויי טובה, בגדנו בה' המטיב עמנו, וכן בגדנו איש באחיו. בטלתי מלימוד תורה. ברכתי ברכה לבטלה, ברכה שאינה צריכה, ברכה בלא כוונה. בטלתי מצוות עשה ולא תעשה. בטלתי קריאת שמע ותפילה בזמנה.
גזלנו	כולל גם דברים קלים כגון: הנהגה מסעודה שאינה מספקת לבעליה, שימוש בחפץ ללא רשות, הצעה לחלוק חברו, מוצא אבדה ואינו מכריז עליה, אי החזרת שלום לאדם המברכו לשלום. גאיתי. גיליתי סוד. גנבתי דעת הבריות.
דברנו דופי	מלשון דו פי (שתי פיות) אחד בפה ואחד בלב, אחד בפניו ואחד שלא בפניו. דברנו דבור של גנאי. דברנו דברים בטלים, רכילות, לשון הרע, שקרים, מרמה, חניפות, ניבול פה. דברי משא ומתן בשבת וביו"ט. דברנו בחזרת הש"ץ, בקדיש, בקריאת התורה ובהפטרות ובברכותיהן.
העוינו	גרמנו לעוות את הישר, כולל גם המחטיא את חברו. הורתי הוראות בטעות והכשלתי רבים, הרהרתי הרהורים רעים. הרהרתיאחר רבותי. הרהרתי בדברי תורה במקומות האסורים. הוצאתי זרע לבטלה. הקשתי עצמי לדעת. הסתכלתי במקום ערוה בנשים להנותמהם. הלבנתי פני חבריברבים. הפרעתי לישון. הנפתי יד להכות את חברי. החזקתי במחלוקת.
והרשענו	עשינו מעשי רשע. אחרים נעשו רשעים על ידינו.
זדנו	חטאנו בכוונה וברצון. היינו אנשי רוע לב. זולתתי בכבוד שבת ויו"ט. זולתתי בכבוד אבי ואמי. זולתתי בכבוד התורה ולומדיה, בחידושי תורה. הזכרנו שם שמים בלא כוונה. זולתתי בסדרי הישיבה.
חמסנו	הלוקח חפץ מחברו בעל כורחו תמורת דמים. חיללתי את ה'. חיללתי שבת ויו"ט. חשדתי בכשרים. חמדתי. חנפתי.
טפלנו שקר	חברנו שקר אל שקר להדקו ולחזקו בחבלי שוא. טעינו ולא הודינו על האמת.
יעצנו רע	משיא עצה שלא לטובת חברו אלא לטובת עצמו, או כדי להבאיש את ריחו בעיני בני אדם. ועברנו בכך על "לפני עיוור לא תיתן מכשול". יחדתי עצמי עם נשים. ירדתי לחיי חברי.
כזבנו	מדבר דברי כזב בין לתועלת ובין שלא לתועלת. מבטיח לחברו או לקב"ה ואינו מקיים. כעסתי.
לצנו	לעגנו לדברים ופעולות שאין להרחיקם. קבענו עצמנו לשיחה בטלה כדרך יושבי קרנות. לבשתי שעטני. למדנו תורה שלא לשמה. לא עמלנו בתורה. לא חזרנו על תלמודנו. לא התנהגנו בדרך הראוי ליראי ה'. לא ציפינו לישועה. לא נטלתי ידיים.
מרדנו	מרינו דברך פרקנו עול, עשינו עבירות להכעיס, כולל מי שאינו מקבל על עצמו להיזהר אפילו מחטא אחד.
נאצנו	הכעסנו את ה'. נשבעתי לשוא ולשקר. נהנתי מהעולם הזה בלא ברכה, נדרתי ולא שלמתי, נקמתי ונטרתי.
סררנו	סר לבבנו מעבודת הבורא. נהגנו כבן סורר ומורה.
עוינו	עברנו עבירות במזיד למלא תאוותינו.
פשענו	עברנו עבירה לתאבון שתקפנו יצרנו. לא נזהרנו בדברים שדרך שבני אדם להיזהר. פגמנו(עצמנו, בריתנו, עינו, אוננו, קדשינו...).
צררנו	פסקתי מדברי תורה ועסקתי בדברי שיחה.
קשינו עורף	היינו צוררים אחד לחברו, ובכלל זה גם הקנטנו את חברנו. עברנו על רצון ה' בפרהסיא. ציערנו אב ואם.
רשענו	לא קבלנו תוכחה, תלינו ייסורים במקרה ולא בהשגחה ה'.
שחתנו	עשינו מעשים שעל ידי זה נקרא רשע, כגון: המרים יד על חברו, גניבה וגזל.
תעבנו	השחתה לדבר ערווה. על שעשינו דבר ערווה, ובכלל זה חיבוק ונישוק, ודיבור ערווה. המשחית ומוציא זרע לבטלה, אפילו על ידי הרהור וכל שכן אם נואף בידו חס ושלוש. השחתה פירושה עבודה זרה, וכולל: הכועס, המתגאה, המעלים עינו מצדקה, המחליף בדיבורו, גם רוח.
תעינו	עשינו מעשי תועבה. אכילת דבר תועבה, והכנסת דברי תועבה לבית. [יתכן גם תיעבנו מצוותיך]
תעתנו	תעינו כצאן, ולא הלכנו בדרך ישרה.
סרנו ממצוותך ולא שווה לנו:	הנחת אותנו ביד בחירתנו ואנחנו תעינו. תעתענו אחרים.
	יש אומרים לא נחשבו המצוות בעיניו. ויש אומרים לא הייתה לנו תועלת מזה.